Lieta Nr.142088210
1-0247-12/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 7.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Pāvele,

piedaloties pieteicējam *D.S.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei *K.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *D.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2010.gada 4.augusta lēmuma Nr.1/6992 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 27.aprīlī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste *I.C.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.000848, kurā norādīts, ka pieteicējs laika periodā no 2009.gada 11.februāra, savienojot */darbavieta/* darbinieka amatu ar SIA „*/Nosaukums/*" valdes locekļa amatu, nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (turpmāk arī Likums) 7.panta sestās daļas 3.punktā noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 8.[1]panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu izpildes kārtību, atbildība par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 166.[30]pantā.

2010.gada 12.maijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks *J.S.* pieņēma lēmumu (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma piemērot pieteicējam naudas sodu Ls 50 apmērā.

Ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk arī – KNAB) priekšnieka N.Vilnīša 2010.gada 4.augusta lēmumu Nr.1/6992 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Pieteicēja norādītie argumenti, ka viņš nekad nebija strādājis SIA „*/Nosaukums/*" un ir minētās sabiedrības dalībnieks, nevis amatpersona, nav pamatoti un nav ņemami vērā.

[1.2] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sestās daļas 3.punktā un 8.[1]panta trešajā daļā noteikti speciālie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi, kā arī valsts amatpersonas, kura vēlas savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, nepieciešamā rīcība pirms amatu savienošanas. No minētajām tiesību normām nepārprotami izriet amatpersonas pienākums lūgt amatu savienošanai rakstveida atļauju, kas sevī ietver konkrētās amatu savienošanas izvērtējumu katrā individuālā gadījumā attiecībā uz katru konkrēto amatu un personu.

[1.3] Tā kā pieteicējam uzlikts minimālais sankcijā paredzētais administratīvais sods, papildus lietderības apsvērumi nav jāveic.

[2] 2010.gada 15.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nebija strādājis SIA „*/Nosaukums/*" un bijis tās dalībnieks, nevis amatpersona. Nekādi ienākumi no SIA „*/Nosaukums/*" netika gūti.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu pieņemts pieteicēja pieteikums un ierosināta administratīvā lieta.

[4] 2010.gada 21.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja paskaidrojums, kurā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Nav pamatots pieteicēja norādītais, ka viņš nav strādājis SIA „*/Nosaukums/*", bet bijis minētās sabiedrības dalībnieks, nevis amatpersona, jo saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2010.gada 18.janvāra vēstulē Nr.7-3-6516 sniegto informāciju *D.S.* laika periodā no 2009.gada 11.februāra ieņēma valdes locekļa amatu SIA „*/Nosaukums/*".

[4.2] Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka *D.S.*, pildot savus amata pienākumus, nekādā mērā nebija nonācis situācijā, kad būtu jāpieņem lēmumi sakarā ar kuriem varētu rasties interešu konflikts valsts amatpersonas darbībā, KNAB paskaidro, ka *D.S.* nav saukts pie administratīvās atbildības par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā, bet gan saskaņā ar LAPK 166.^{30}pantu viņš saukts pie administratīvās atbildības par valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja uz tajā minētajiem apsvērumiem.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos sniegtajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 166.^{30}pantu ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, (..).

Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[7.1] 2010.gada 1.februārī KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciālist *I.C.* sastādīja dienesta ziņojumu Nr.14-5/23, kurā norādīja, ka pieteicējs bez rakstveida atļaujas savienojis savu valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, proti,

valdes locekļa amatu sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*". Ar minētajām darbībām pieteicējs nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sestās daļas 3.punktā noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 8.[1]panta trešajā daļā noteikto amatu savienošanas ierobežojumu izpildes kārtību. Tādējādi pieteicējs izdarījis LAPK 166.[30]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Ar Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka lēmumu (noformēts rezolūcijas veidā) nolemts uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 21.-23.lapa).*

[7.2] 2010.gada 27.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.RD 000848 *(lietas 28.-30.lapa).*

[7.3] 2010.gada 12.maijā pieņemts lēmums Nr.870/1-24/84, ar kuru pieteicējs par LAPK 166.[30]pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sodīts ar naudas sodu Ls 50 apmērā *(lietas 24.-27.lapa).* Par lēmumu pieteicējs iesniedzis sūdzību *(lietas 20.lapa).*

[7.4] Izskatot pieteicēja sūdzību, KNAB priekšnieks 2010.gada 4.augustā pieņēma lēmumu Nr.1/6992, ar kuru atstāja negrozītu 2010.gada 12.maija lēmumu Nr.870/1-24/84 *(lietas 14.-19.lapa).*

[7.5] 2010.gada 19.janvārī */darbavieta/* sniedzis informāciju Nr.20/4-1353, kurā norāda, ka pieteicējs saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sesto daļu nav saņēmis rakstveida atļauju valsts amatpersonas amata savienošanai ar citiem amatiem, uzņēmuma līgumu vai pilnvarojuma izpildi *(lietas 59.lapa).*

[8] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa secina, ka lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, tajā skaitā, par to, ka pieteicējs ir valsts amatpersona un no 2009.gada 11.februāra ir valdes loceklis sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*".

Lietā ir strīds par to, vai savienojot minētos amatus, pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, proti, savienojis valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, neievērojot Likumā noteiktās prasības.

Tādējādi, tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis Likuma 7.panta sestās daļas 3.punkta un 8.[1]panta prasību pārkāpumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī, vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[9] Likuma 4.panta pirmās daļas 25.punkts nosaka, ka valsts amatpersonas ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi.

Saskaņā ar Likuma 7.panta sesto daļu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru tās ieņem saskaņā ar likumu, Ministru kabineta noteikumiem un rīkojumiem;

2) pedagoga, zinātnieka, profesionāla sportista un radošo darbu,

2[1]) amatu arodbiedrībā;

3) citu amatu, uzņēmuma līguma vai šā panta vienpadsmitajā daļā neminēta pilnvarojuma izpildi, ja to savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta attiecīgās valsts vai pašvaldības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļauja;

4) saimniecisko darbību individuālā komersanta statusā vai reģistrējoties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli", ja šī savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta attiecīgās valsts vai pašvaldības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļauja.

Saskaņā ar Likuma 8.[1]panta trešo daļu *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 31.decembrim)* valsts amatpersona, kura vēlas savienot valsts amatpersonas amatu ar citu

amatu (uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma pildīšanu), un šāda amatu savienošana ir pieļaujama, saņemot šā likuma 7.panta piektās daļas 3^1., 3^2. vai 4.punktā, 5^1.daļas 4.punktā, 7.panta sestās daļas 3.punktā vai 7.panta astotajā daļā minētās amatpersonas (institūcijas) rakstveida atļauju, pirms amatu savienošanas (uzņēmuma līguma noslēgšanas vai pilnvarojuma uzņemšanās) uzsākšanas rakstveidā iesniedz minētajai amatpersonai (institūcijai) lūgumu atļaut savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu (uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildi).

Savukārt LAPK 166.^{30}pants paredz atbildību par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu, proti, par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā, uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, konkrētajā gadījumā nepieciešams konstatēt, ka persona ir savienojusi savu valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildi, nesaņemot attiecīgu rakstveida atļauju un tādējādi pārkāpusi valsts amatpersonai Likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus.

[10] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais tiesas secinājums ir pamatots uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[10.1] Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumā ir atzinis, ka pieteicējs ir savienojis savu valsts amatpersonas amatu ar valdes locekļa amatu SIA „*/Nosaukums/*" no 2009.gada 11.februāra līdz Lēmuma pieņemšanas dienai nesaņēmis rakstisku atļauju no institūcijas, kurā viņš ieņem valsts amatpersonas amatu, vadītāja. Tādējādi atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicējs nav ievērojis Likuma prasības.

No lietas materiāliem un pieteicēja paskaidrojumiem secināms, ka pieteicējs Likuma 8.^{1}pantā noteiktajā kārtībā nav izteicis institūcijas, kurā viņš ieņem valsts amatpersonas amatu, vadītājam lūgumu izsniegt rakstveida atļauju, kā arī nav saņēmis atļauju savienot savu valsts amatpersonas amatu ar citu amatu.

Minēto pierāda 2010.gada 19.janvāra */darbavieta/* vēstule Nr.20/4-1353, kurā norāda, ka pieteicējs saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sesto daļu nav saņēmis rakstveida atļauju valsts amatpersonas amata savienošanai ar citiem amatiem, uzņēmuma līgumu vai pilnvarojuma izpildi *(lietas 59.lapa).*

Ievērojot minēto secināms, ka pieteicējs no 2009.gada 11.februāra līdz lēmuma pieņemšanas brīdim, savienojot */darbavieta/* darbinieka amatu ar SIA „*/Nosaukums/*" valdes locekļa amatu, nav ievērojis Likuma 7.panta sestās daļas 3.punktā noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus, kā arī 8.^{1}panta trešajā daļā noteikto amatu savienošanas ierobežojumu izpildes kārtību.

[10.2] Kā izriet no lietas materiāliem un tiesas sēdē pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, pieteicējs uzskata, ka šāda atļaujas saņemšanas viņam nav nepieciešama, jo viņš uzņēmumā ienākumus nesaņem, kā arī faktiski tur nestrādā un valdes loceklis ir tikai kā vienīgais sabiedrības dalībnieks. Šāda amatu savienošana nav radījusi un nevarēja radīt interešu konflikta situāciju. Tiesas sēdē pieteicējs apliecināja, ka rakstveida atļauju amatu savienošanai nav saņēmis joprojām, jo uzskata, ka tā nav vajadzīga.

Izvērtējusi lietas materiālus, lietas juridiskos un faktiskos apstākļus, tiesa konstatē, ka atbildētājs pamatoti konstatēja administratīvā pārkāpuma sastāvu pieteicēja darbībās. Turklāt tiesa atzīt, ka pieteicējs pārkāpumu ir izdarījis neatkarīgi no tā, vai sabiedrībā saņēmis atalgojumu un vai tā faktiski darbojas. Pārkāpums ir izdarīts jau ar pašu amatu savienošanu bez rakstveidā saņemtas atļaujas un šāda pārkāpuma konstatēšanai nav nepieciešams konstatēt arī reāli pastāvošu interešu konflikta situāciju.

Tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja tiesas sēdē pausto viedokli, ka interešu konflikta iespējamības izvērtēšana, savienojot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, saskaņā ar Likuma 8.[1]panta piekto daļu ir tās amatpersonas kompetencē, kas izsniedz atļauju amatu savienošanai, bet ievērojot to, ka pieteicējs nebija lūdzis iestādes vadītājam atļauju savienot amatus, iestādes vadītājs arī nav izvērtējis vai amatu savienošana varētu radīt interešu konflikta situāciju.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicējs nav ievērojis Likuma 7.panta sestās daļas 3.punktā, 8.[1]pnata trešajā daļā noteikto, par ko paredzēta atbildība LAPK 166.[30]pantā un pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts pamatoti.

[11] Pārbaudot, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, tiesa secina, ka būtiski procesuāli pārkāpumi, kas varētu ietekmēt Lēmuma gala rezultātu, nav konstatējami. Lēmums satur visas administratīvā akta sastāvdaļas, kā to paredz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrā daļa, ir izpildīts pieteicēja uzklausīšanas princips, atbildot uz pieteicējas rakstveida sūdzību. Lēmums pieņemts likumā noteiktajā termiņā. Lēmums satur Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – kodekss) 274.panta otrajā daļā paredzētās sastāvdaļas.

[12] Izvērtējot piemērotā soda lietderību, tiesa konstatē, ka saskaņā ar LAPK 166.[30]pantu par likumā noteikto (..) valsts amatpersonas amatu savienošanas, (..) ienākumu gūšanas ierobežojumu (..) uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no 50 līdz 250 latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

LAPK 166.[30]panta mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbības atbilstību Likuma prasībām un novērst jebkādas šaubas par valsts amatpersonu darbības objektivitāti un neitralitāti.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir uzlikts naudas sods 50 latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā to, ka pieteicējam piemērots LAPK 166.[30]panta sankcijā paredzētais minimālais sods, tiesa secina, ka sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nav objektīva pamata piemērot LAPK 21.panta otro daļu un atzīt, ka pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs.

Saskaņā ar kodeksa 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliet ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto

pārkāpumu. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesas vērtējumā pieteicēja izdarītais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, jo pieteicējam kā valsts amatpersonai ir jāzina valsts amatpersonas darbību reglamentējošo normatīvo aktu prasības. Vienlaikus tiesa ņem vērā pieteicēja attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, proti, to, ka pieteicējs joprojām nav saņēmis rakstveida atļauju valsts amatpersonas amata savienošanai ar SIA „*/Nosaukums/*" valdes locekļa amatu un turpina izdarīt administratīvo pārkāpumu. Tāpat pieteicēja attieksme pret notikumu neliecina par to, ka viņš apzinās savus, kā valsts amatpersonas pienākumus, kas noteikti Likumā - pieteicējs neatzīst izdarīto pārkāpumu un joprojām uzskata, ka sodīts nepamatoti. Tādējādi tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā naudas soda piemērošana pieteicējam ir nepieciešama, lai sasniegtu LAPK 22.pantā noteikto soda mērķi.

Ņemot vērā minēto, tiesa nesaskata pamatu LAPK 21.panta otrās daļas piemērošanai. Tādējādi tiesa uzskata, ka piemērotais administratīvais sods ir tiesisks un samērīgs.

[13] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 166.^{30}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tāpēc atbildētāja Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta 1.punktu Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *D.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2010.gada 4.augusta lēmuma Nr.1/6992 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pāvele